
Womens Tefila On-Line Class

Lesson Five-Defining Jewish Prayer-2

The Fixed Prayers-שמונה עשרה, The Prayer Of 18 (19) Benedictions

Source 1

ספר בן סירא פרק נ"א

נא	הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו:
בב	הודו לאל תתשכחות	כי לעולם חסדו:
בג	הודו לשומר ישראל	כי לעולם חסדו:
בד	הודו ליוצר הכל	כי לעולם חסדו:
בה	[הודו] לגואל ישראל	כי לעולם חסדו:
בו	(הודו) למקבץ נדחי ישראל	כי לעולם חסדו:
בז	הודו לבונה עירו ומקדשו	כי לעולם חסדו:
בח	הודו למצמיח קרן לבית דוד	כי לעולם חסדו:
כא	הודו לבוחר בבני צדוק לכהן	כי לעולם חסדו:
לב	הודו למגן אברהם	כי לעולם חסדו:
לג	הודו לצור יצחק	כי לעולם חסדו:
לד	הודו לאביר יעקב	כי לעולם חסדו:
לה	הודו לבוחר בציון	כי לעולם חסדו:
לו	הודו למלך מלכי מלכים	כי לעולם חסדו:
לז	וידם קרן לעמו	תהלה לכל חסדיו
	לבני ישראל עם קרבו	הללויה:

Source 2

Moshe Tzvi Segal, on page 256 of his book: ספר בן-סירא השלם, Mossad Bialik, 4th edition, 1997, provides the following comments concerning this poem:

מזמור זה נבנה בתבניתו של ההלל הגדול שספר תהלים (מזמור קלו). שנים מפסוקיו, הראשון והאחרון (פסוק כ"א, פסוק ל"ה) נעתקו בשלמותם מתוך מזמורים אחרים שבתהלים. גם הלל זה כמו ההלל הגדול שבתהלים נתחבר בעקרו בשביל תפלה בציבור,

Womens Tefila On-Line Class

כמו שברור מן הקריאה בכל פסוק: הודו. וכבר שערנו למעלה שהשתמשו במזמור זה בתפילה שבמקדש בדורו של בן סירא. אולם כשעברה הכהונה מבית צדוק לבית חשמונאי בטל שימושו של המזמור, אבל כמעט כל פסוקיו נשתרו בתפילות עתיקות שלנו, כמו שנראה להלן. פסוק כט' מוכיח בהוכחה גמורה שהמזמור נתחבר בימי כהונתם של בני צדוק, ולפיכך אין להטיל כל ספק שבן סירא הוא מחברו של המזמור ושמפני כך נספח לספרו בסופו. בטור תפלת הציבור לא היה מקום למזמור זה בתוך גוף הספר, כמו גם לשיר הקודם.

Translation: This poem is modeled on the chapter of Tehillim that is known as the Great Hallel (Tehillim 136). Two of the verses within the poem, the first and the last, were lifted in their entirety from two other chapters of Tehillim. This poem of praise, like the Great Hallel of Tehillim, was composed primarily to be recited as a communal prayer as is evidenced by the response of Hodu provided for at the end of each line. We have already suggested that this poem was recited as a communal prayer in the Beis Hamikdash during the era of Ben Sira. Nevertheless, once the leadership of the Kohanim was transferred from the House of Zadok to the house of the Hasmonaim, the use of this poem as a communal prayer in the Beis Hamikdash ceased. Needless to say, almost of all its lines reappeared as part of some of our oldest prayers as we will see later. Verse 29 is strong evidence that the poem was composed during the period in which the priesthood was controlled by the House of Zadok. That leaves no doubt that the author of the poem was Ben Sira and it was he who added this prayer as an epilogue to his poem anthology. This poem as well as the previous poem, chapter 49, did not appear within the body of his anthology because the two poems served as communal prayers and not as lessons.

Source 3

מסכת תמיד פרק ה'—משנה א'—אמר להם הממונה. ברכו ברכה אחת. והן ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע. והיה אם שמוע. ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

Translation: The Chief Kohen said to the other Kohanim: Recite one Bracha; and they recited one Bracha; Recite the Ten Commandments; Shema; V'Haya Im Shamoah; Va'Yomer; Bless the people with three Brachot: Emes V'Yatziv; Avodah (Ritzai); Birchah Kohanim. On Shabbat, they added one more Bracha in honor of the Mishmar (group of Kohanim) that was about to complete its tour of duty.

Source 4

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז' עמ' ב'—תפלה מנא לן? דתניא: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן, ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר. . . תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יח' עמ' א'—וכי מאחר דמאה ועשרים זקנים, ומהם כמה נביאים, תקנו תפלה על הסדר, שמעון הפקולי מאי הסדיר? — שכחום וחזר וסדרום.

Translation: When was Shmona Esrei composed? We learned: Shimon HaPikuli put into order 18 Brachot before Rabban Gamliel in Yavneh. Rav Yochanon asked: Did we not learn in another place that 120 elders and among them several prophets composed the 18 Brachot in order. And if 120 elders and among them several prophets composed the 18 Brachot in order then what did Shimon HaPikuli put into order. The 18 Brachot were forgotten. Therefore Shimon HaPikuli had to organize them once again.

Source 5

רמב"ם – הלכות תפלה פרק א', הלכה ד' – כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו' ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם ומפני זה כשהיה אחד מהן מתפלל תקצר לשונו לשאול הפציו או להגיד שבה הקדוש ברוך הוא בלשון הקדש עד שיערבו עמה לשונות אחרות, וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות שבה לה' ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל הפציו איש ואיש ולצרכי הציבור כולן, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה, ומפני ענין זה תקנו כל הברכות והתפלות מסודרות בפי כל ישראל כדי שיהא ענין כל ברכה ערוך בפי העלג.

Translation: After the Jews were forced into exile by Nebechednezzar the evil one (destruction of first Temple), Jews mingle with the Persians and Greeks and other nations and they gave birth to children in the Nations of the non-Jews. These children found that their spoken language was a combination of many spoken languages. When they would speak, they could not express their whole thought in one language except as a mixture of languages as we learn in Nehemiah chapter 13 verse 24: and their children speak half Ashdodite and they did not know how to speak Hebrew. They speak the language of each nation. Therefore when one of them wishes to pray he runs short of Hebrew words with which to ask his needs or to praise G-d in Hebrew and ends up mixing words from other languages. When Ezra and his court noticed this issue, they authored the 18 blessings (shmona esrei) in order; the first three blessings that contain praise of G-d; the last three blessings that contain thanks to G-d; and the middle ones that contain requests for personal needs and communal needs. By establishing the text of the blessings, everyone said the blessings in the same order. As a result, they will study the blessings. The prayers of those who might stammer becomes a complete prayer like the prayer of those who have a strong command of the Hebrew language. And for this reason, they authored all the blessings and prayers so that the blessings and the prayers would be the same text for all so that each blessing would be said correctly even by those who stammer.

Source 6

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ס' ע"ב – דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה, דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב.

Translation: The words which are written you are not at liberty to say by heart, and the words transmitted orally you are not at liberty to recite from writing.

Source 7

משנה מסכת ברכות פרק ד משנה ג' – רבן גמליאל אומר בכל יום מתפלל אדם שמונה עשרה רבי יהושע אומר מעין שמונה עשרה ר' עקיבא אומר אם שגורה תפלתו בפיו יתפלל שמונה עשרה ואם לאו מעין י"ח.

Womens Tefila On-Line Class

Mishnah. R. Gamliel says: every day a man should say the eighteen benedictions. R. Yehoshua says: an abbreviated eighteen. R. Akiva says: if he knows it fluently he says the original eighteen, and if not an abbreviated eighteen.

Source 8

סידור רבינו שלמה ב"ר שמשון מגרמייזא – (לה) תפלת שמונה עשרה – וברכה ראשונה מתחיל בברוך ומסיים בברוך. ושוחה בה תחילה וסוף, שדומה לאדם שנכנס לפני המלך ומשתחוה בכניסתו, כשמתחיל לדבר דבריו עוד משתחוה. ומודים תחלה וסוף, לפי שמודים הוא אחר עבודה, ועבד שעבד לרבו ונפטר ממנו משתחוה לו, ומודים הוא לשון השתחואה, וישתחוה למלך (דברי הימים ב', כד', יז') ומודינא למלכא. ואחר שמשתחוה אומר לו רבו לך לשלום, ולכך סמוך למודים ברכת שלום.

Translation: The first Bracha of Shemona Esrei begins with the word "Baruch" and ends with a line that begins with the word "Baruch". We bow in the beginning and at the end of the Bracha. We conduct ourselves in this matter so as to resemble a person who enters before a king and who bows upon entering. When he begins to speak, he bows again. We bow in the beginning and the end of the Bracha of Modim because the Bracha of Modim follows the Bracha of Avodah. A servant who has completed his work and takes leave bows. The word "Modim" means to bow as in the verse: (Chronicles 2, 24, 17) and they bowed to the king. After he bows his master says to him go in peace. In a similar manner, we recite the Bracha of peace just after the Bracha of Modim.

Source 9

אנציקלופדיה תלמודית כרך ח, [הודאה (הודיה)] טור שצה – ויש שפירשו מודים משתחווים (footnote 39), שכן על הכתוב ואשתחוה אל המלך, התרגום הוא: ומודינא למלכא (footnote 40).

Translation: Some define the word Modim as bowing based on the verse (Shmuel 2, 16, 4): and I will bow to the King. The word bow is translated by Onkelos as Oo'Modina L'Malka (I will bow to the King).

Source 10

אנציקלופדיה תלמודית הערות כרך ח, [הודאה (הודיה)] טור שצה Footnote 40. אבודרהם שם. ולא נמצא פסוק זה במקרא, ונ' שנתכוין לשמואל ב', טז', ד': השתחוויתי, ותרגומו: מודינא.

Translation: The Avudrohom, ibid. The verse quoted by the Avudrohom is not found in Tanach. It appears that he meant to cite Shmuel 2, 16, 4 where Ankelos translates the word: Hishtachavisa (I will bow) into the Aramaic word: Modina (a form of the word Modim).

Source 11

מִמְלָכוֹת אֲבִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְעִבָּא
הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לְמַפִּיבִשֶׁת וַיֹּאמֶר
עִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֶמְצֵא־תָן בְּעֵינֶיךָ
אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֵּבֶא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עֲדָה

דאבא: ד' ואמר מלכא
לעבא: הא לך כל ד
למפבישת ואמר עיבא
מודינא אשתחויית
ב' עינך רבנא מלכא:
ה ואקא דוד מלכא עד
עלמא וקא מתקן נבא
ד' עינך רבנא בית שאול
ושמיה שקעי בר נא

Womens Tefila On-Line Class

Translation: Then said the king to Ziba, Behold, all that belonged to Mephibosheth is yours. And Ziba said, I humbly bow to you that I may find grace in your sight, my lord, O king.

Source 12

Consider also the following line in עלינו לשבח:

ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

Source 13

משנה מסכת תמיד פרק ה' משנה ו' – הגיעו בין האולם ולמזבח נטל אחד את המגרפה וזורקה בין האולם ולמזבח, אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה. ושלשה דברים היתה משמשת: כהן ששומע את קולה יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא; ובן לוי שהוא שומע את קולה יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא; וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח.

Translation: When the Kohanim arrived in the area between the Porch and the altar one of them took the tympanum and hurled it between the Porch and the altar. In Jerusalem no man could hear the voice of his fellow because of the loud noise of the tympanum. The hurling of the tympanum served three purposes; a Kohain hearing the sound knew that his fellow Kohanim had entered in order to prostrate themselves and so he ran to join them. When a Levite heard the sound, he knew that his fellow Levites had entered to sing and so he ran in as well. The chief of the Ma'Amad on hearing the sound of it made the ritually unclean members of the shift stand by the East gate.

Source 14

משנה מסכת תמיד פרק ו' משנה א' – החלו עולים במעלות האולם; מי שזכו בדישון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ונטל את המני והשתחוה ויצא. מי שזכה בדישון המנורה נכנס ומצא שתי נרות מזרחיים דולקין מדשן אתהמזרחי ומניח את המערבי. דולק שממנו היה מדליק את המנורה בין הערבים מצאו שכבה מדשנו ומדליקו ממזבח העולה נטל את הכזו ממעלה שניה והשתחוה ויצא.

Translation: The Kohanim that had gained the privilege to bear the ladle of incense and the firepan of glowing cinders then began to ascend the steps of the porch. The Kohain who had been assigned the privilege to clear away the ashes from the inner altar and to snuff and to trim the candlestick went first. The Kohain that had gained the privilege to clear the inner altar of ashes entered and took the basket of ashes and prostrated himself and went out of the sanctuary. The Kohain who had gained the privilege to snuff and trim the candlestick came in, and if he found the two easternmost lights still burning he snuffed and trimmed the outer easterly end one and left the one on the west of it alight for with its flame, he lit the candlestick before sunset. If he found it extinguished as well, he snuffed and trimmed it and then rekindled it from the fire upon the outer altar for burnt offerings. Then he took up the oil jar from the second step before the candlestick and prostrated himself and went out from the sanctuary.

Source 15

ר' עובדיה מברטנורא מסכת תמיד פרק ו' משנה א' – והשתחוה ויצא – שעתה נגמרה מצותו.

Translation: At that point his assignment was completed.

Source 16

כסף משנה הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ט' הלכה ד' – ואינם שוחחין אלא כדי שלא יראו ככופרים ולזה די שישחו ראשם מעט ומי ששוחה יותר מדאי מיחזי כיוהרא.

Translation: The reason to bow when the prayer leader recites the word: Modim is to not appear as if he is denying what the prayer leader is saying. For this purpose it is enough to bow a little. Someone who bows down too much appears to be arrogant.

שמונה עשרה Personal Requests within

Source 17

ברכות דף לד' עמ' א' – אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות, דומה לעבד שמסדר שבה לפני רבו. אמצעיות, דומה לעבד שמבקש פרס מרבו. אחרונות, דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו.

Translation: Rabbi Yehuda said: a person should not make a request for his personal needs while reciting the first three Brachos of Shemona Esrei, and not while reciting the last three Brachos but he can make personal requests while saying the middle Brachos. This is in accordance with what Rav Chanina said: The first Brachos of Shemona Esrei are similar to a servant who is preparing the praise he plans to say to his master; the middle blessings are similar to a servant who is asking for a reward from his master; the last blessings are similar to a servant who received his reward from his master and is taking leave from him.

Source 18

ברכות דף לד' עמ' א' – אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות, דומה לעבד שמסדר שבה לפני רבו. אמצעיות, דומה לעבד שמבקש פרס מרבו. אחרונות, דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו.

Translation: Rabbi Yehuda said: a person should not make a request for his personal needs while reciting the first three Brachos of Shemona Esrei and not while reciting the last three Brachos but he can make personal requests while saying the middle Brachos. This is in accordance with what Rav Chanina said: The first Brachos of Shemona Esrei are similar to a servant who is preparing the praise he plans to say to his master; the middle blessings are similar to a servant who is asking for a reward from his master; and the last blessings are similar to a servant who received his reward from his master and is taking leave from him.

Source 19

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ח' עמ' א' – אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה – אומר. א"ר חייא בר אשי אמר רב, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו – אומר בברכת חולים, ואם צריך לפרנסה – אומר בברכת השנים. אמר ר' יהושע בן לוי, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר יוה"כ – אומר.

Womens Tefila On-Line Class

Translation: Said Rav Judah the son of Samuel son of Shilath in the name of Rav: Even though it was said that one should pray for his private needs only at 'Who hearkens to prayer,' nevertheless, if he is disposed to supplement any of the Brachos with personal supplications relevant to the subject of each particular Bracha, he may do so. So also said Rav Hiyya son of Ashi in the name of Rav: Even though it has been said that one should pray for his own needs only at 'Who hearkens to prayer,' still if, for example, one has a sick person at home, he may offer an extempore prayer at the Bracha of the sick for the sick; or if he has financial difficulties, he may offer his own prayer in connection with the Bracha for prosperous years. Rav Joshua son of Levi said: Though it has been decided that private prayers for personal needs only may be inserted in the Bracha of 'Who hearkens to prayer,' yet if one wishes to offer his supplications after Shemona Esrei, to the extent of the reciting the entire Day of Atonement Service, he may do so.

Source 20

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד' ע"ב ב'—והא אמר רבי יוחנן, בתחלה אומר: (תהלים נ"א)
ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: (תהלים י"ט) יהיו לרצון אמרי פי!

Translation: Did not Rav Yochonon say that Shemona Esrei must begin with the verse: Hashem Sifasei Tiftach and end with the verse: Yihiyu L'Ratzon Imrei Phi.

Source 21

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י"ז ע"א א'—מר בריה דרבינא כי הוה מסיים צלותיה אמר הכי:
אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה,
פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי, ותצילני מפגע רע מיצר הרע ומאשה רעה ומכל
רעות המתרגשות לבא בעולם, וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם,
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

Translation: Mar the son of Rabina on concluding his Shemona Esrei added the following: My G-d, keep my tongue from evil and my lips from speaking guile. May my soul be silent to them that curse me and may my soul be as the dust to all. Open You my heart in Your law, and may my soul pursue Your commandments, and deliver me from evil occurrences, from the evil impulse and from an evil woman and from all evils that threaten to come upon the world. As for all that design evil against me, speedily annul their counsel and frustrate their designs! May the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before You, O Lord, my rock and my redeemer!